

Fortellinger

Bildene til denne historien kan lastes ned fra nettstedet www.brannvettskolen.no.

Dere kan selv velge om dere vil skrive ut bildene i farger eller sort/hvitt og vise bildene på papir, eller om dere vil vise bildene på en dataskjerm eller projektor.

Brannen i Løvetannveien

Bilde 1:

Solvik er et koselig lite sted med mange bondegårder omkring. Stedet har blant annet en kirke, en skole, en barnehage og et stort hus som kalles kommunehuset – der også brannvesenet holder til. I Solvik bor det mange barn, og vi skal hilse på noen av dem.

Bilde 2:

I dette huset i Løvetannveien bor en gutt som heter Ole, sammen med moren, faren og en tvillingsøster som heter Marit. I det huset vi ser til høyre, bor Kari sammen med foreldrene sine og en liten søster. I huset bak dette, nærmere kirken, bor Per med sin familie. Per har verken en bror eller en søster, men han har en hund som han kaller Elvis.

Bilde 3:

Dette er Per. Han bor oppe i huset ved kirken. Han kan springe veldig fort, fordi han ofte leker og springer om kapp med hunden sin, Elvis.

Bilde 4:

Dette er Kari. Hun bor i huset nedenfor Per. Det hun liker best er å leke med lillesøsteren

sin og å hjelpe foreldrene når lillesøsteren skal stelles.

Bilde 5:

Dette er Marit. Hun bor i Løvetannveien sammen med tvillingbroren Ole. Hun er en liten urokråke og finner ofte på rare ting. Moren og faren kaller ofte Marit for "urokråka vår".

Bilde 6:

Dette er Ole. Han er broren til Marit. Han er en grei og rolig liten kar, som ofte sitter for seg selv og ser i blader og bøker. Men han synes også det er moro å leke med vennene sine, særlig når det er noe spennende de kan finne på.

Bilde 7:

En dag er Per og Kari og leker hos Ole og Marit. Det er surt og kaldt ute, så de har fått lov av moren til Ole og Marit å leke inne, mens hun er i butikken og handler. De har lekt med byggeklosser og biler, men nå holder de på med et terningspill. Marit synes det blir litt kjedelig og lurar på om det ikke er noe annet de kan gjøre. Hun ber Ole om å finne på noe spennende.

Bilde 8:

Ole går ut av barneværelset for å se om han kan finne noe annet som de kan leke med, og som er mer spennende. De andre barna lurer på hva han finner på nå.

Bilde 9:

I stuen ser Ole at det ligger en eske fyrstikker på bordet ved siden av et lys i en stave. Han rusler rundt om i stuen og på kjøkkenet, men finner ikke noe som han synes det er spennende å leke med. "Men kanskje vi kan få det gøy med fyrstikker?" tenker han.

Bilde 10:

Ole tar esken med seg, mens han tenker på hva han skal finne på med den.

Bilde 11:

"Se hva jeg fant", sier han til de andre barna, og viser stolt fram esken med fyrstikker. Per og Marit lurer spent på hva Ole skal bruke fyrstikkene til.

Bilde 12:

"Barn har ikke lov til å leke med fyrstikker", sier Kari og er streng i stemmen. "Det har moren min sagt. Det kan begynne å brenne og det er veldig farlig!"

Bilde 13:

Men Ole, som slett ikke har tenkt å la det brenne, synes dette som Kari sier høres mer spennende enn farlig ut. Og da Marit og Per ikke sier noe, tenner han likevel en fyrstikk, liksom for å erte Kari. "Slokk den", sier Kari og reiser seg. Men Ole bare ler og vifter med fyrstikken.

Bilde 14:

Det han ikke legger merke til med det samme, er at han holder fyrstikken så nær gardinen at den begynner å brenne. Noe tøy kan brenne veldig fort – også gardiner – og før barna får

tenkt seg om, så brenner hele gardinen og tykk røyk fyller hele rommet. Denne røyken er på mange måter farligere enn ilden, fordi den er giftig å puste i.

Bilde 15:

Heldigvis har moren og faren til Ole og Marit satt opp en røykvarsler ved barneværelset, og så snart røyken når varsleren begynner den å pipe. En slik røykvarsler, eller brannvarsler som den også kalles, skal alle ha hjemme. Enn om det begynner å brenne om natten når hele familien sover? Da gir røykvarsleren beskjed, slik at du og dine søsken og moren og faren din våkner. Husk bare at du ikke må løpe inn i rom der det brenner eller er mye røyk. Hold deg sammen med familien din.

Bilde 16:

Når Ole, Kari, Marit og Per ser at det brenner i gardinen, blir de veldig redde. Marit og Per gjemmer seg under en seng, mens Ole gjemmer seg i klesskapet. Men Kari, som har snakket med moren og faren sin om hva hun skal gjøre når det brenner, hun løper som en vind ut døren og hjem til moren sin, for å fortelle at det brenner hos Ole og Marit.

Bilde 17:

Moren til Kari ringer med en gang til brannvesenet og forteller at det er brann i huset i Løvetannveien. Så løper hun så fort hun kan bort til huset der det brenner.

Nå brenner gardinene og gardinstangen, og sengetøyet i senga har også tatt fyr. Rommet er fullt av farlig røyk og moren til Kari kan nesten ikke se noen ting. Men hun hører at noen gråter under senga, så hun tar et lommeløse for munnen og kryper inn og får Marit og Per ut av rommet. Hun kryper fordi det er minst røyk nede ved gulvet. Røyk stiger nemlig oppover. Samtidig hører hun noen hoste inne i klesskapet. Da hun åpner døren faller Ole ut – rett i armene hennes. Hun får

også dratt Ole ut av rommet. Så lukker hun døren, slik at minst mulig røyk og ild skal komme ut i stuen, og tar med seg barna ut av huset. De har heldigvis ikke fått så mye giftig røyk inn i seg, fordi de har ligget på gulvet og har hatt skapdøren lukket. Så de kvikner snart til igjen i frisk luft. Men når de ser røyken som kommer ut av vinduet på barneværelset til Ole og Marit, begynner de å gråte igjen.

Bilde 18:

Men så hører de sirenen som uler, og brannbilen kommer kjørende. Brannmennene løper i full fart inn i huset med en brannslange. Samtidig kommer brannmesteren bort til Karis mor og spør om det er barn, voksne eller dyr i huset. "Nei", sier hun, "her står alle som var inne i huset". Etter en god stund kommer brannmennene ut igjen. Det kommer nå ikke lenger røyk ut av vinduet i barneværelset.

"Brannen er slokket", sier brannmesteren til barna og moren til Kari.

"Det var fint at dere fikk varslet oss så tidlig, ellers hadde kanskje hele huset brent opp. Nå er bare barneværelset ødelagt av ild, røyk og vann, så det må repareres. Men hvem av barna var det som ga beskjed om brannen?" spør han. "Det var Kari det", snufser Marit.

Bilde 19:

"Du er en flink jente, du Kari. En riktig brannverner er du", sier brannmesteren og klapper Kari på skulderen. "Hadde ikke du varslet moren din med en gang, så ville ikke Ole og Marit lenger hatt noe hus å bo i. Og kanskje måtte vi ha kjørt Ole, Marit og Per på sykehus også. Husk nå dette, alle sammen", sier brannmesteren alvorlig. "Brenner det i rommet du er i, så må du komme deg ut så fort som mulig. Du må gi noen voksne beskjed om brannen og du må stå utenfor huset sammen med de andre, slik at de voksne og brannmennene kan se at alle er kommet seg ut."

Bilde 20:

Brannmesteren står og snakker litt med moren til Kari, og akkurat da kommer moren til Ole og Marit fra butikken. Hun puster og peser etter å ha løpt hele veien. Hun hadde hørt brannbilen tute og ble redd for barna som var alene. "Hva er skjedd", spør hun. "Hvordan i all verden kunne det begynne å brenne hos oss?"

"Det var nok barna som lekte med fyrstikker", sier brannmesteren, "og det er farlig det."

"Men hvem fant på...", spør moren, men stopper midt i ordene hun skulle si, fordi hun ser det tårevåte ansiktet til Ole og forstår straks hvem syndebukken er.

"Ja, ja", sukker hun, "det viktigste er at dere er uskadde, og jeg håper dere alle har lært av dette."

"Og jeg håper du også har lært noe av dette", sier brannmesteren til moren til Ole og Marit. "For husk at voksne ikke må la fyrstikker ligge slik at barn kan bli fristet til å leke med dem!"

Så setter alle brannmennene seg i brannbilen og kjører tilbake til brannstasjonen. "Denne brannen har vi nok lært noe av alle sammen", sier moren til Ole og Marit. "For å bli ordentlige brannvernere må vi lære oss hva vi skal gjøre når det brenner. Vi skal altså ut av rommet der det brenner. Vi skal snarest si fra til de voksne, slik at de kan varsle brannvesenet og redde ut barn, voksne og dyr som trenger hjelp, og vi skal stå utenfor huset slik at far og mor eller andre voksne kan se at vi har kommet ut. Og til slutt, fyrstikker og lightere må vi aldri leke med", sier hun og takker Kari og moren hennes for at de reddet barna og huset fra den farlige ilden og røyken.